

داعش واقعیت یا توهم؟

عبدالله هروی

زعمه‌ها و گزارش‌ها آنگونه که مقام‌های حکومتی تکذیب کرده اند واقعیت نداشته

کشور، بایستی به صورت دقیق مراقب حرکت‌ها و باورهای گروه‌های مخالف

نیز نظامی و امنیتی پرسش برانگیز می‌باشد که تاکنون پاسخ آن روشن نیست،

حالی که در همان آوان چند بار رییس جمهور از تمرکز تروریست‌ها جهانی به افغانستان خبر داده بود و تأکید کرده بود که نباید اجازه داده شود تروریست‌ها بین المللی دوباره در افغانستان جای پا پیدا نمایند.

مسئله دولت در ولایات باشند. آنان نباید نسبت به تأمین امنیت فیزیکی و روانی جامعه و حفظ اعتماد مردم به حکومت و نیروهای امنیتی سهل‌انگاری و غفلت از خود نشان دهند. حکومتی که اکنون از سوی مقام‌های امنیتی وجود دارد برای جامعه سخت پرسش برانگیز است! کم از کم باید مسئولان کشور به این پرسش پاسخ روشن و صادقانه بدهند که چگونه گروه‌های تروریستی مربوط به داعش یا هر گروه دیگر تروریستی اینگونه آزادانه در هر نقطه ای از کشور که خواسته باشند قادر به نقل و انتقال گردیده و حتی پایگاه‌های آموزشی ایجاد می‌نمایند؟ چشم‌بیدار نیروهای امنیتی کشور کجا را رصد می‌کند، کجاست این‌گونه آسوده خاطر به فعالیت‌های خود مشغول اند؟ پرسشی دیگر که در این ارتباط مطرح می‌باشد این است که چرا کشورهای حامی افغانستان به ویژه ایالات متحده آمریکا تا چند ماه پیش حضور داعش را در کشور تأیید نمی‌کرد و یا جدی نمی‌گرفت؟ این موضوع کشورهای حامی افغانستان با توجه به توانایی‌های اطلاعاتی و استخباراتی و

و شایعه ای بیش نیستند؟ اگر چنین باشد چرا وجود چنین شایعه ای توانسته است فضای رسانه ای را اشغال نموده و بخشی از افکار عمومی را متوجه خود سازد؟ و اگر واقعیت دارد چسرا مقام‌های حکومتی و بخصوص مقام‌های امنیتی در این رابطه یا سکوت را اختیار کرده اند یا این که به اظهار تکذیب‌های سطحی اکتفا نموده و برای برگرداندن آرامش و امنیت در جامعه و بخصوص امنیت روانی جامعه تلاشی بخرج نمی‌دهند؟

به نظر می‌رسد که گزارش‌های یاد شده چه واقعیت داشته باشد یا نداشته باشد باتوجه به وضعیت متشنج منطقه و شکنندگی اوضاع در کشور زنگ خطر حضور داعش را در کشور نباید دست کم محاسبه نموده و از کنار آن غافلانه عبور نماییم. زیرا که زمینه‌ها و عوامل متعددی برای حضور و بهره برداری گروه‌های تروریستی همانطور که در طول سیزده سال وجود داشته است، اکنون بیش‌تر از پیش وجود دارد. بدین جهت انتظار جدی برده می‌شود که مسئولان حکومت وحدت ملی و بخصوص مسئولان امنیتی بجای تکذیب گزارش‌های مربوط به فعالیت داعش در

روانامه اکسپرس تریبون پاکستان گزارش داده است که حکومت پاکستان از طریق واسطه‌های به مقامات طالبان افغانستان هشدار داده است که عملیات بهاری خود را متوقف سازد و در غیر آن منتظر هوابت آن باشد. این روزنامه به نقل از مقامی پاکستانی گفته است که حکومت پاکستان به گروه طالبان باید به پروسه صلح بپیوندد و غیر آن با حکومت افغانستان و پاکستان به صورت مشترک با این گروه مقابله خواهد کرد. تا هنوز، گروه طالبان از صحت و سقم این مسئله سخنی به میان نیاورده است. مقامات حکومت افغانستان نیز تا هنوز واکنشی نسبت به این مسئله نشان نداده است. از این جهت،

حضور گروه داعش در افغانستان طرف شش ماه گذشته به گونه چشمگیری رشد کرده و سرباز گیری این گروه همچنان ادامه دارد. وی در ادامه افزود کهمیان پیشرفته گروه دولت اسلامی در رسانه های اجتماعی سبب گردیده است که جنگجویان طالبان در افغانستان و پاکستان جلب و جذب این گروه شوند. جنرال کمپبل می گوید: شماری از جنگجویان طالب که از عدم پیشرفت در جنگ برای سرنگونی حکومت افغانستان در بیش از ده سال گذشته دلسرد شده اند و نسبت به رهبری شان نیز مایوس اند، به گروه دولت اسلامی روی می آورند. زیرا این گروه فرصت برای به دست آوردن منابع می ندارند.

اما درباره موجودیت گروه داعش در کشور مقام های حکومتی تاکنون اظهارات جدی و یک سان نداشته اند. در مراحل نخستین سخنگوی وزارت داخله اعلام کرد: برخی اطلاعات نادرست از سوی تعدادی افراد در این خصوص منتشر شده که حقیقت ندارد. وی در این باره تأکید ورزید که نیروهای امنیتی کشور به هیچ گروه خرابکاری اجازه فعالیت را نخواهد داد. اما همین مقام ها در اظهارات غیرمستقیم مدعی هستند که بعضی از جنگجویان خارجی در کنار مخالفین داخلی مشغول عمل می کنند از منطقه مزار قلعه ولسوالی خاک سفید ولایت فراه، پایگاه آموزشی ایجاد کرده است. مقام های محلی می افزایند افراد نقاب پوشی که پرچم های داعش را حمل می کنند از سلاح های پیشرفته نیز برخوردارند و پلیس محلی توانایی درگیری با آن ها را ندارد. پیش از این یک مقام اردوی ملی نیز اظهار داشته بود که گروه تروریستی داعش فعالیت خود را در جنوب افغانستان با عضو گیری و درگیری با شبه نظامیان طالبان آغاز کرده است.

قابل یاد آوری است که پیش از این نیز برخی از مقام های عضو ناتو و تحلیلگران داخلی نیز نسبت به رخنه عناصر وابسته به داعش در کشور هشدار داده بودند. چنانچه در ماه جنوری سال روان میلادی یک مقام ناتو اعلام داشته بود که داعش گروهی از تروریست ها را در افغانستان به خدمت گرفته است. هر چند نشر این گزارش ها نگرانی عمومی را برانگیخته است. در تازه ترین اظهارات صورت گرفته در این باره جنرال اف کمپبل، قوماندان نیروهای بین المللی در در کشور به تازگی در جریان

رییس جمهور افغانستان به منظور ایجاد شفافیت و پاسخدهی، وزارت خانه ها را مؤظف کرده که برنامه های صد روزه خود را برای مردم توضیح دهند. هدف از این برنامه ایجاد اعتماد میان دولت و ملت عنوان شده است. در چهارده سال گذشته مردم اعتماد خود را به طور کامل نسبت به حکومت و حکومتگران از دست داده بود. چرا که در افغانستان سیدین به مقام وزارت و ریاست نه مسؤلیت ملی و اجتماعی که یک امتیاز سیاسی به حساب می آمد که از سوی اشخاص و احزاب به آنها داده شده است. این برداشت متأسفانه به سبب تکرار و تداوم تقریباً به یک فرهنگ بدل شده و مورد پذیرش اعضای جامعه نیز قرار گرفته است. در وضعیت فعلی به دلیل منطقی نبودن فرایند استخدام و گزینش مقام ها و رؤسای اداری و نادیده گرفتن اصل شایسته سالاری و گسترش انواع فساد در ادارات، دولت به منزله یک گاو شیرده پنداشته می شود که بایستی از آن تنها و تنها برای پر کردن شکم استفاده کرد.

از همین رو مردم ما وزراء، وکلا و حتا رؤسای ادارات را تنها از طریق قهرها، عسارت ها، باغ ها، شهرک ها، مورتها و بادی گاردهای شان می شناسند و نه از طریق کار و خدماتی که برای مردم ارایه می دانند. به هر حال حکومت وحدت ملی که متأسفانه هشت ماه گذشته را در اختلاف، بی برنامهگی و بی سروسامانی هدر دادند، اینک با تکمیل کابینه و در ماههای آینده با تعیین ولایت جدید، می خواهد بر فرهنگ ناسالم بجسا مانده از حکومت قبلی نه گفته و فرهنگ کار، عمل و پاسخگویی را جاگزین مشرب کخدا منشی مقامات دولتی سازد.

حکومت می خواهد به مقامات بفهماند که بقای شما در قدرت و مقام بستگی به رضایت شهروندان از کار و برنامه های شما دارد و نه به زور و حمایتی که از شما می شود. البته نفس این اقدام که تلاش شود مقامات دولتی را از جایگاه اربابی به مسند خدمتگزاری تقلیل دهد، قابل قدر است؛ اما آیا پیچیدگی هایی که در روند عزل و نصب مقامات در افغانستان وجود دارد، به مردم این امکان را خواهند داد، تا به دور از هرگونه تعلق ها و فشارها به دآوری و فضولت بپردازند؟ بررسی کامیابی ها و ناکامی های حکومت و وادار کردن وزارت خانه ها برای انجام مسؤلیت های قانونی شان، عمده ترین اهداف این برنامه را تشکیل می دهند؛ بنابراین مزایا و معایب این برنامه نیز در باید در چهارچوب اهداف تعریف شده از سوی سران حکومت مورد دآوری قرار گیرد.

در حکومت گذشته نیز وزرا در پایان سال کاری، گزارشی از کارکردهای یکساله اداره تحت امر خود را ارایه می دادند؛ اما بدیدم که این گزارش ها مورد توجه حکومت، مردم و رسانه ها قرار نمی گرفتند؛ چون همه باورمند بودند که این گزارش ها اولاً یکجانبه بوده و ثانیاً بسیاری از حقایق در لابلای آن پنهان می شوند؛ ثالثاً این گزارش ها تبعات و پیامدهایی مثبت و منفی برای مقامات اداری نداشتند. مقامات اداری پیش از آن که خود را مروهون رییس جمهور و مردم بدانند، بقای شان را وابسته به رضایت خاطر پشتوانه های خارجی و داخلی شان می دانستند و باور داشتند، تا زمانی که فلان کشور، مقام و حزب از او حمایت کنند، هیچ عامل دیگری نمی تواند او را از قدرت دور نماید.

اگر این واقعیت و باور در حکومت جدید هم وجود داشته باشد؛ بدون شک این گزارش ها و پلان ها هیچگاه به نتایج دلخواه نخواهد انجامید.

نگرانی دیگری که در این برنامه وجود دارد این است که این برنامه ها ممکن است وزارت خانه ها را وا دارد تا کارهای کوتاه مدت و کم هزینه تر را در اولویت قرار دهند. زیرا رفیع نیازهایانی مردم به شدت نیازمند، بیچاره و درمانده، به مراتب خویستار از برنامه های دراز مدت تر؛ اما فایده مند تر خواهد بود.

کاری که در سالهای گذشته میلیاردها دالر را بریاد داد، اما مردم ما با کم شدن کمک ها همچنان گرسنه و نیازمند باقی ماندند.

نگاهی به هشدار پاکستان به گروه طالبان

علی قادری

روانامه اکسپرس تریبون پاکستان گزارش داده است که حکومت پاکستان از طریق واسطه‌های به مقامات طالبان افغانستان هشدار داده است که عملیات بهاری خود را متوقف سازد و در غیر آن منتظر هوابت آن باشد. این روزنامه به نقل از مقامی پاکستانی گفته است که حکومت پاکستان به گروه طالبان باید به پروسه صلح بپیوندد و غیر آن با حکومت افغانستان و پاکستان به صورت مشترک با این گروه مقابله خواهد کرد. تا هنوز، گروه طالبان از صحت و سقم این مسئله سخنی به میان نیاورده است. مقامات حکومت افغانستان نیز تا هنوز واکنشی نسبت به این مسئله نشان نداده است. از این جهت،

چندانی ندارد. قبل از این نیز، تفاهم نامه مبارزه مشترک در دو سوی مرز میان کشور افغانستان و پاکستان به امضا رسیده بود. اما تا هنوز، مقام این تفاهم نامه مشخص نشده است و معلوم نیست که از آینده مفاد این تفاهم نامه مشخص گردد. فراموش نکنیم که پاکستان در

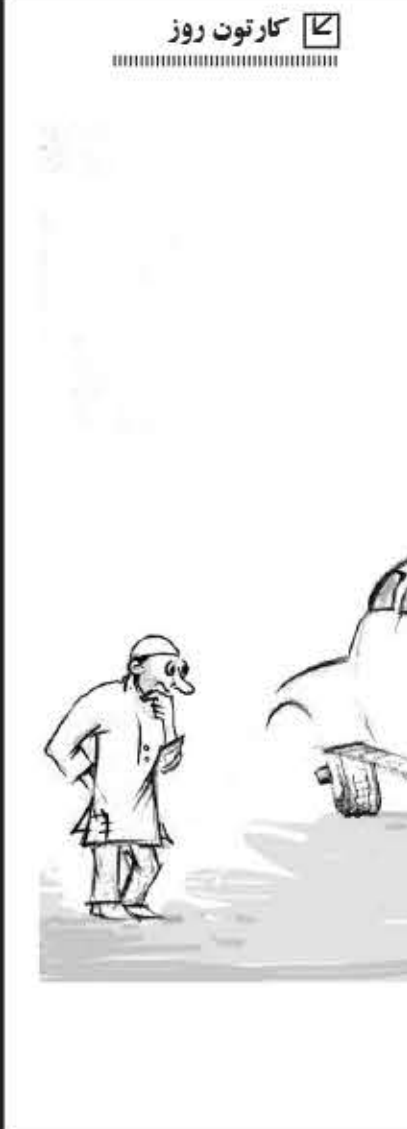
درستی و نادرستی این مسئله تا هنوز مورد پرسش است. اگر بر فرض اینکه این هشدار حکومت پاکستان درست باشد، میزان جدیت آن تا چه اندازه است. آیا به راستی حکومت پاکستان به دنبال تضعیف و سرکوب گروه طالبان در افغانستان است. آیا پاکستان بر مقامات حکومت افغانستان اعتماد دارد که در صدد برهم زدن معامله سیاسی در افغانستان است. این ها از مهمترین سوال های است که باید به آن پرداخته شود. این هشدار مقامات پاکستان به گروه طالبان افغانستان بیانگر چند نکته است. حکومت قبلی افغانستان بر این باور بود که پاکستان بر گروه طالبان افغانستان نفوذ دارد و می تواند آن ها را به پروسه صلح بکشاند. در صورتی که گروه طالبان نسبت به هشدار مقام های پاکستانی واکنش مثبت نشان دهد، ادعای مقامات حکومت قبلی درست از آب در می آید. در آن صورت، نشان می دهد که پاکستان در سیزده سال گذشته بازی دوگانه نموده است. پاکستان در سیزده سال گذشته، یکی از مهمترین حامیان ایالات متحده آمریکا در مبارزه با تروریسم و دهشت افکنی در افغانستان بود. از طرف دیگر، بنا به گفته مقامات افغانستان، پاکستان در عین حال، با گروه طالبان رابطه مستقیم داشته است. اگر هشدار حکومت پاکستان از سوی گروه طالبان جدی گرفته شود، مهر تأیید بر بازی دوگانه پاکستان در سیزده سال گذشته می گذارد. در آن صورت، به صداقت حکومت پاکستان نسبت به حکومت کابل باید شک کرد. اما اکنون، هیچ سند مبنی بر بازی دوگانه پاکستان در افغانستان وجود ندارد. گذشتت زمان ثابت خواهد کرد که پاکستان در افغانستان معادله چند مجهوله داشته است.

موقعیت قرار گرفته است که نیازمند صلح و ثبات در افغانستان است. مهمترین مسئله برای پاکستان سرمایه گذاری چین در این کشور است. چین در جدیدترین مورد ۴۶ میلیارد دالر در پاکستان سرمایه گذاری می کند. پاکستان برای آینده نیازمند آوردن صلح و ثبات در منطقه است. هم چین و پاکستان اهمیت صلح و ثبات در افغانستان را درک می کند. جلب سرمایه گذاری کشور های جنوب شرق آسیا در بندر گوادر و هم کشاندن بخش از سرمایه های کشور های منطقه از دویی به این بندر متضمن ثبات و صلح در افغانستان و پاکستان است. نادیده نباید انگاشت که بی ثباتی و جنگ در افغانستان خطری برای پاکستان نیز هست. حمله بر بندر کراچی، مکتبی در پشاور و دهه ها مورد دیگر نشان می دهد که پاکستان نیز از حملات و خطر بنیادگرایی در امن نیست. از این جهت، به نظر می رسد که پاکستان در صدد تغییر بازی در سطح منطقه است و با فشار آوردن بر گروه طالبان می خواهد صلح و ثبات

نگارنده، بر این است که گروه طالبان و دیگر مشکلات میان افغانستان و پاکستان ریشه در این مسئله دارد. در صورتی که دو طرف، بر اساس حقوق بین الملل به این مسئله بپردازد و برای همیشه این مشکل را حل نماید، تمام موانع و مشکلات فراروی روابط و همکاری های دوجانبه حل می گردد. در پایان باید گفت که هشدار مقامات پاکستان به گروه طالبان از دو جنبه جدی است. از یک طرف، جلب و جذب سرمایه گذاری در پاکستان نیازمند صلح و ثبات در منطقه است که پاکستان ممکن برای ایات و صلح در منطقه به صورت جدی به گروه طالبان هشدار داده باشد. از طرف دیگر، افغانستان و پاکستان با تهدید مشترک مواجه است. این تهدید مشترک نیازمند مبارزه مشترک است. مبارزه مشترک نیازمند برداشتن موانع است. گروه طالبان یک مانع برای مبارزه مشترک افغانستان و پاکستان با گروه داهش است. اما مشکلات مرزی میان پاکستان و پاکستان با تهدید پاکستان تا چه اندازه صادق بوده است.

موقعیت قرار گرفته است که نیازمند صلح و ثبات در افغانستان است. مهمترین مسئله برای پاکستان سرمایه گذاری چین در این کشور است. چین در جدیدترین مورد ۴۶ میلیارد دالر در پاکستان سرمایه گذاری می کند. پاکستان برای آینده نیازمند آوردن صلح و ثبات در منطقه است. هم چین و پاکستان اهمیت صلح و ثبات در افغانستان را درک می کند. جلب سرمایه گذاری کشور های جنوب شرق آسیا در بندر گوادر و هم کشاندن بخش از سرمایه های کشور های منطقه از دویی به این بندر متضمن ثبات و صلح در افغانستان و پاکستان است. نادیده نباید انگاشت که بی ثباتی و جنگ در افغانستان خطری برای پاکستان نیز هست. حمله بر بندر کراچی، مکتبی در پشاور و دهه ها مورد دیگر نشان می دهد که پاکستان نیز از حملات و خطر بنیادگرایی در امن نیست. از این جهت، به نظر می رسد که پاکستان در صدد تغییر بازی در سطح منطقه است و با فشار آوردن بر گروه طالبان می خواهد صلح و ثبات

صاحب امتیاز: داکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی

کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بهرامی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۲

روزنامه افغانان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هئیت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانان میباشد.

روزنامه افغانان بخش دری و پستی روزنامه اوت لوک افغانان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

افغانستان
The Daily Afghanistan

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Source